

Adviserend artsen zijn geen leveranciers van ziekteverlof, maar bewakers van een zorgvuldig evenwicht

De jongste maanden is er geregeld kritiek op de rol van adviserend artsen bij de controle en begeleiding van langdurig zieken. Doorgaans houden wij ons als beroepsgroep ver van politiek en controverse, maar de manier waarop onze rol de jongste tijd tot een karikatuur wordt herleid, noopt ons ertoe om in de pen te kruipen.

Adviserend artsen hebben geen opdracht om mensen “zomaar” in ziekteverlof te houden, noch om uitkeringen als een vorm van klantenbinding toe te kennen. Hun rol is precies het tegenovergestelde: binnen een duidelijk wettelijk kader onafhankelijk beoordelen in welke mate iemands gezondheidstoestand het arbeidsvermogen aantast, en te bepalen of een uitkering vanuit de ziekteverzekering gerechtvaardigd is.

Dat gebeurt niet in abstracte termen, maar in gesprekken met mensen in vaak kwetsbare en complexe situaties. Adviserend artsen en hun multidisciplinaire teams nemen daarbij beslissingen die ingrijpende gevolgen kunnen hebben voor het leven van betrokkenen. Een uitkering opstarten, opvolgen of stopzetten, vraagt dan ook niet alleen medische expertise, maar ook zorgvuldigheid, integriteit en verantwoordelijkheidszin.

Wie deze opdracht herleidt tot laksheid, toegeeflijkheid of belangenverdediging van een instelling, miskent de realiteit van het werk op het terrein. Beslissingen worden inhoudelijk onderbouwd, getoetst aan regelgeving en moeten standhouden bij controle en, indien nodig, voor de arbeidsrechtbank. Dat is iets fundamenteel anders dan een debat voeren op basis van slogans of vereenvoudigde tegenstellingen.

Adviserend artsen begeleiden bovendien dagelijks mensen in hun traject naar herstel, re-integratie en, waar mogelijk, terugkeer naar werk. Net daarom is het belangrijk om niet te vervallen in een karikatuur waarin werkenden tegenover zieken worden geplaatst, of waarin arbeidsongeschiktheid impliciet wordt voorgesteld als een kwestie van gemak of misbruik. De werkelijkheid is complexer, en verdient meer serieus dan dat.

Een volwassen maatschappelijk debat over arbeidsongeschiktheid is nodig. Er mogen vragen worden gesteld over werking, opvolging en activering. Maar dat debat moet vertrekken van feiten, respect voor ieders rol en erkenning van de moeilijke afwegingen die dagelijks worden gemaakt. Wie adviserend artsen systematisch wegzet als saboteurs van het systeem, ondergraaft niet alleen hun professionaliteit, maar ook het vertrouwen in een essentieel onderdeel van onze sociale bescherming.

Kritiek mag. Simplisme niet.

Hervorming mag. Karikaturen helpen niet.

Wie echt vooruitgang wil boeken, doet dat met nuance, verantwoordelijkheidszin en respect voor de mensen die deze opdracht elke dag ernstig opnemen.

Deze open brief is een onafhankelijk initiatief van enkele adviserend artsen.
Hij werd al ondertekend door 110 adviserend artsen.